

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0370 van 20 mei 2014
in de zaak 1011/0183/A/8/0166

In zake: de **gemeente MERELBEKE**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Laurent PROOT
kantoor houdende te 9000 Gent, Kasteellaan 141
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
mevrouw [REDACTED]

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. de heer [REDACTED]
2. De heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH
kantoor houdende te 9310 Aalst, Achterstraat 43
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 28 oktober 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 23 september 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen partijen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merelbeke van 27 mei 2010 voorwaardelijk ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partijen een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het uitbreiden van een werkplaats in functie van een bestaande schrijnwerkerij.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkommende partijen hebben enkel een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de tweede kamer, werd op 4 oktober 2013 toegewezen aan de achtste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 22 oktober 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Patrick VANDENDAEL heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Karin DE ROO die loco advocaat Laurent PROOT verschijnt voor de verzoekende partij, mevrouw ■■■■■, die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH, die verschijnt voor de tussenkommende partijen, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer ■■■■■ en de heer ■■■■■ verzoeken met een aangetekende brief van 25 februari 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 8 maart 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partijen tot tussenkomst beschouwd kunnen worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

Er zijn geen redenen om anders te oordelen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 12 februari 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkommende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merelbeke een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het uitbreiden van een werkplaats in functie van een bestaande schrijnwerkerij”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Gentse en Kanaalzone’, gelegen in woongebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

De dienst Integraal Waterbeleid van de provincie Oost-Vlaanderen adviseert op 18 maart 2010 voorwaardelijk gunstig voor wat betreft het uitbreiden van de werkplaats en ongunstig voor de aanleg van het groenscherm binnen de 5m-zone langsheen de waterloop.

De brandweer van de gemeente Merelbeke brengt op 1 april 2010 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merelbeke verleent op 15 april 2010 het volgende ongunstig advies:

“ ...

Door het aanbouwen van de geplande uitbreiding krijgt het gebouw evenwel een totale bouwdiepte van 40m en wordt de achtergevel ongeveer 50m diep ingeplant op het perceel, op 15m tot 20m van de Melsenbeek en de Scheldevallei. De bebouwing op de aanpalende percelen kent daarentegen een eerder traditionele bebouwingstypologie met een hoofdgebouw opgebouwd uit twee bouwlagen onder zadeldak en gelijkvloerse aanbouwen tot op een diepte van 20m à 25m. Doordat het terrein afhelt naar de Melsenbeek toe bereikt de achtergevel van het gebouw bovendien een hoogte van 5,85m, zodat visueel het effect ontstaat van een industrieel gebouw met 2 volwaardige bouwlagen onder plat dak. De diepe inplanting op het terrein en het industrieel karakter van het gebouw brengen de goede plaatselijke aanleg in het gedrang.

...”

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 14 mei 2010 het volgende ongunstig advies:

“ ...

Het ingediende bouwaanvraagdossier is volledig en de procedure tot behandeling van deze aanvraag is correct verlopen. Ik sluit mij volledig aan bij de planologische en ruimtelijke motivering van deze aanvraag, zoals opgebouwd door het college van burgemeester en schepenen.

Bijgevolg wordt deze aanvraag ongunstig geadviseerd.

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merelbeke weigert op 27 mei 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partijen. Het college motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Door het aanbouwen van de geplande uitbreiding krijgt het gebouw evenwel een totale bouwdiepte van 40m en wordt de achtergevel ongeveer 50m diep ingeplant op het perceel, op 15m tot 20m van de Melsenbeek en de Scheldevallei. De bebouwing op de aanpalende percelen kent daarentegen een eerder traditionele bebouwingstypologie met een hoofdgebouw opgebouwd uit twee bouwlagen onder zadeldak en gelijkvloerse aanbouwen tot op een diepte van 20m à 25m. Doordat het terrein afhelt naar de Melsenbeek toe bereikt de achtergevel van het gebouw bovendien een hoogte van 5,85m, zodat visueel het effect ontstaat van een industrieel gebouw met 2 volwaardige bouwlagen onder plat dak. De diepe inplanting op het terrein en het industrieel karakter van het gebouw brengen de goede plaatselijke aanleg in het gedrang.

*Bijgevolg beslist het college van burgemeester en schepenen het volgende:
Het college van burgemeester en schepenen weigert de stedenbouwkundige vergunning
...*

De tussenkommende partijen tekenen tegen deze beslissing op 22 juni 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 13 september 2010 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk te verlenen op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

2.6.1 De watertoets

Het terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied of in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied.

Er wordt voldaan aan de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater.

Voor het betrokken project werd het watertoetsinstrument op internet doorlopen. Uit het watertoetsinstrument volgt dat een positieve uitspraak mogelijk is indien de gewestelijke stedenbouwkundige verordening hemelwater wordt nageleefd.

Het ontwerp voorziet in een hemelwaterput van 15.000 liter met hergebruik van het hemelwater voor het reinigen van de voertuigen.

Het ontwerp voldoet pas aan de voorwaarden als minstens de voorwaarden opgenomen in het voormelde advies van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen worden nageleefd.

Daartoe dienen in de vergunning een aantal voorwaarden opgelegd opdat het ontwerp verenigbaar zou zijn met de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid

2.6.2 De juridische aspecten

De aanvraag beoogt het uitbreiden van een werkplaats in functie van een bestaande schrijnwerkerij, gelegen in het woongebied en is bijgevolg principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

2.6.3 De goede ruimtelijke ordening

Voorliggende aanvraag betreft een uitbreiding van een al bestaande vergunde schrijnwerkerij, waarbij materialen en hoogtes van de uitbreiding naadloos aansluiten op de bestaande bebouwing in functie van de schrijnwerkerij.

Het bedrijf situeert zich, ook na de realisatie van de beoogde uitbreiding, nog ruim en volledig binnen het 70m diepe woongebied. Er resteert nog een afstand van 15 tot 20m van de Melsenbeek en ook ten opzichte van de aanpalende percelen worden nog ruime afstanden aangehouden, zodat zich hier geen probleem stelt op het vlak van de goede plaatselijke aanleg.

Appellant stelt dat in zijn beroepschrift, dat de hoogte van het gebouw, door de helling van het terrein, oplosbaar is door het oordeelkundig aanleggen van een voldoende breed groenscherm.

In het kader van de watertoets heeft de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen op 18 maart 2010 de aanvraag voorwaardelijk gunstig geadviseerd voor wat betreft het uitbreiden van de werkplaats en ongunstig voor de aanleg van het groenscherm binnen de 5m-zone langsheen de waterloop.

Het realiseren van een groenscherm zal evenwel de integratie van het gevraagde in de omgeving ten goede komen. Om tegemoet te komen aan de bemerkingen van de waterloopbeheerder dient de voorwaarde opgelegd dat het groenscherm dient aangeplant op minimaal 5 m van de rand van de waterloop. Het groenscherm dient te worden aangelegd binnen het eerstvolgende plantseizoen, volgend op de ingebruikname

van het gebouw en dient samengesteld te worden uit streekeigen groen, teneinde het geheel vanuit het achterliggende gebied in te kaderen. Hierdoor wordt ook het visueel effect van het afhellende terrein en de hierdoor hoger reikende kroonlijsthoogte geminimaliseerd.

Mits het opleggen van deze voorwaarde wordt de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang gebracht.

2.7 Conclusie

Uit wat voorafgaat, dient besloten dat het beroep voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend volgens het ingediende plan, onder de voorwaarde dat het voorziene groenscherm wordt aangeplant op minimaal 5 m van de rand van de waterloop, dient samengesteld te worden uit streekeigen groen en binnen het eerstvolgende plantseizoen, volgend op de ingebruikname van het gebouw dient aangeplant.

...

Na de hoorzitting van 31 augustus 2010 beslist de verwerende partij op 23 september 2010 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

2.6.1 De watertoets

Het terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied of in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied.

Er wordt voldaan aan de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater.

Voor het betrokken project werd het watertoetsinstrument op internet doorlopen. Uit het watertoetsinstrument volgt dat een positieve uitspraak mogelijk is indien de gewestelijke stedenbouwkundige verordening hemelwater wordt nageleefd.

Het ontwerp voorziet in een hemelwaterput van 15.000 liter met hergebruik van het hemelwater voor het reinigen van de voertuigen.

Het ontwerp voldoet pas aan de voorwaarden als minstens de voorwaarden opgenomen in het voormelde advies van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen worden nageleefd.

Daartoe dienen in de vergunning een aantal voorwaarden opgelegd opdat het ontwerp verenigbaar zou zijn met de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid.

2.6.2 De juridische aspecten

De aanvraag beoogt het uitbreiden van een werkplaats in functie van een bestaande schrijnwerkerij, gelegen in het woongebied en is bijgevolg principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

2.6.3 De goede ruimtelijke ordening

Voorliggende aanvraag betreft een uitbreiding van een al bestaande vergunde schrijnwerkerij, waarbij materialen en hoogtes van de uitbreiding naadloos aansluiten op de bestaande bebouwing in functie van de schrijnwerkerij.

Het bedrijf situeert zich, ook na de realisatie van de beoogde uitbreiding, nog ruim en volledig binnen het 70m diepe woongebied. Er resteert nog een afstand van 15 tot 20m van de Melsenbeek en ook ten opzichte van de aanpalende percelen worden nog ruime afstanden aangehouden, zodat zich hier geen probleem stelt op het vlak van de goede plaatselijke aanleg.

Appellant stelt in zijn beroepschrift, dat de hoogte van het gebouw, door de helling van het terrein, oplosbaar is door het oordeelkundig aanleggen van een voldoende breed groenscherm.

In het kader van de watertoets heeft de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen op

18 maart 2010 de aanvraag voorwaardelijk gunstig geadviseerd voor wat betreft het uitbreiden van de werkplaats en ongunstig voor de aanleg van het groenscherm binnen de 5m-zone langsheen de waterloop.

Het realiseren van een groenscherm zal evenwel de integratie van het gevraagde in de omgeving ten goede komen. Om tegemoet te komen aan de bemerkingen van de waterloopbeheerder dient de voorwaarde opgelegd dat het groenscherm dient aangeplant op minimaal 5 m van de rand van de waterloop. Het groenscherm dient te worden aangelegd binnen het eerstvolgende plantseizoen, volgend op de ingebruikname van het gebouw en dient samengesteld te worden uit streekeigen groen, teneinde het geheel vanuit het achterliggende gebied in te kaderen. Hierdoor wordt ook het visueel effect van het afhellende terrein en de hierdoor hoger reikende kroonlijsthoogte geminimaliseerd.

Mits het opleggen van deze voorwaarde wordt de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang gebracht.

2.7 Conclusie

Uit wat voorafgaat, dient besloten dat het beroep voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend volgens het ingediende plan, onder de voorwaarde dat het voorziene groenscherm wordt aangeplant op minimaal 5 m van de rand van de waterloop, dient samengesteld te worden uit streekeigen groen en binnen het eerstvolgende plantseizoen, volgend op de ingebruikname van het gebouw dient aangeplant.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging - HET BELANG VAN DE VERZOEKENDE PARTIJ

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij en de tussenkomenende partijen betwisten het belang van verzoekende partij. Zij menen dat de verzoekende partij ten onrechte haar belang steunt op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO.

De verwerende partij stelt hieromtrent het volgende in haar antwoordnota:

“...

Overeenkomstig artikel 4.8.16. §1, 2e VCRO kan een beroep bij uw Raad ingesteld worden door een bij het dossier betrokken vergunningsverlenend bestuursorgaan.

Verzoekster beweert onder punt II ‘hoedanigheid en belang’ (p. 2) van haar verzoekschrift haar verzoek op dit artikel 4.8.16. §1, 2e VCRO te steunen.

Er dient echter te worden vastgesteld dat de verzoekende partij de gemeente Merelbeke is, en niet het CBS van Merelbeke, zijnde in casu het betrokken vergunningsverlenend bestuursorgaan.

Daarenboven kan huidige verzoekster evenmin aangemerkt worden als belanghebbende rechtspersoon die nadeel ondervindt van de bestreden vergunningsbeslissing ex artikel 4.8.16. §1, 3e VCRO, nu zij haar verzoek expliciet steunt op artikel 4.8.16. §1, 2e VCRO en nu zij op geen enkele wijze in haar verzoekschrift aanduidt welke de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen zijn welke zij van de bestreden beslissing kan ondervinden.

Herhaalde rechtspraak van Uw Raad, ondermeer de arresten A/2010/0018 van 2 juni 2010 en A/2010/0031 van 29 september 2010 inzake verzoeken die eveneens werden ingesteld door de gemeente eerder dan door een CBS, stelt:

“Voormelde vaststelling verhindert echter niet dat de verzoekende partij, als (publiekrechtelijke) rechtspersoon, zich naar het oordeel van de Raad met goed gevolg had kunnen beroepen op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO om de wettigheid van een vergunningsbeslissing aan te vechten indien blijkt dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing. De verzoekende partij heeft zulks evenwel nagelaten en baseert haar vordering uitdrukkelijk op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO zodat de Raad tot de onontvankelijkheid van de voorliggende vordering dient te besluiten.

De onontvankelijkheid van het voorliggende beroep impliceert tevens dat de Raad de vraag van de verzoekende partij om de procedure stop te zetten, een vraag die als een verzoek tot afstand van het geding dient aangemerkt te worden, niet kan inwilligen vermits het voorliggende beroep noodzakelijk moet worden geacht niet te zijn ingediend. Aangezien het voorliggende beroep op onontvankelijke wijze werd ingediend, is de Raad tot slot van oordeel dat de kosten van het beroep ten laste van de verzoekende partij moeten gelegd worden. De onontvankelijkheid van het beroep maakt dat de intrekking van de bestreden beslissing door de verwerende partij geen relevantie heeft met het oog op de toewijzing van de kosten van het beroep.”

Er dient dienvolgens te worden geoordeeld dat huidig verzoek onontvankelijk is.

Deze onontvankelijkheid kan niet door een latere verbetering of verduidelijking verholpen worden nu de onontvankelijk tot gevolg heeft dat de procedure ten gronde niet wordt aangevat. In die zin stelde Uw Raad in haar arresten S/2010/0045 en A/2010/0066 dat:

“De Raad is in het licht van artikel 4.8.16, §3 VCRO immers van oordeel dat enkel het inleidend verzoekschrift, al dan niet na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, in aanmerking kan genomen worden bij de omschrijving van het voorwerp van het beroep. Met latere bijstellingen, aanpassingen of uitbreidingen, zoals de verzoekende partij in haar wederantwoordnota opneemt, kan de Raad dan ook geen rekening houden. Gelet op artikel 4.8.1, tweede lid VCRO en artikel 4.8.3, §1, eerste lid VCRO moet bijkomend vastgesteld worden dat het niet aan de Raad toekomt dergelijke beslissingen te nemen.”

Ook een latere bijvulling of verduidelijking inzake de hoedanigheid van de verzoekende partij is niet meer mogelijk, nu de onontvankelijkheid vaststaat.

...

2.

De tussenkomende partijen betwisten het belang van verzoekende partij als volgt:

“ ...

In casu steunt de gemeente Merelbeke ten onrechte haar belang op artikel 4.8.16, eerste lid, §1, 2° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna “VCRO”). Uw Raad oordeelde reeds in zijn arrest van 29 september 2010 :

“De Raad dient bijgevolg vast te stellen dat het college van burgemeester en schepenen, optredend in de hoedanigheid van vertegenwoordiger in rechte van de stad Maaseik, de voorliggende vordering baseert op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO. De Raad is echter van oordeel dat de stad Maaseik niet kan worden beschouwd als een als een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan.

Het in eerste aanleg nemen van een beslissing over een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in het kader van de reguliere administratieve procedure wordt, gelet op artikel 4.7.12 VCRO en volgende, immers uitdrukkelijk toevertrouwd aan het college van burgemeester en schepenen en valt in die zin te beschouwen als een

beslissing zoals wordt bedoeld in artikel 57, §3, 7° Gemeentedecreet. De verzoekende partij beschouwt zich bij monde van het college van burgemeester en schepenen bijgevolg ten onrechte als een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan en kan hieruit dan ook geen enkel belang putten. De omstandigheid dat de verzoekende partij in voorliggende procedure, conform artikel 57, §3, 9° Gemeentedecreet in samenlezing met artikel 193 Gemeentedecreet, wordt vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen, doet hieraan geen afbreuk.

Voormelde vaststelling verhindert echter niet dat de verzoekende partij, als (publiekrechtelijke) rechtspersoon, zich naar het oordeel van de Raad met goed gevolg had kunnen beroepen op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO om de wettigheid van een vergunningsbeslissing aan te vechten indien blijkt dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing. De verzoekende partij heeft zulks evenwel nagelaten en baseert haar vordering uitdrukkelijk op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO zodat de Raad tot de onontvankelijkheid van de voorliggende vordering dient te besluiten.” (Rvvb., 29 september 2010, STAD MAASEIK, nr. A/2010/0031).

*De gemeente Merelbeke beschouwt zich, overeenkomstig voormelde rechtspraak, ten onrechte als een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan, zodat het beroep onontvankelijk is.
...”*

3.

De verzoekende partij beantwoordt deze argumentatie in haar wederantwoordnota als volgt:

“ ...

Zowel de verwerende als de tussenkomende partijen menen – onder verwijzing naar rechtspraak van uw Raad – dat het inleidend annulatieverzoek onontvankelijk is, nu het gebaseerd is op artikel 4.8.16 § 1, 2° VCRO (met name als bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan), terwijl de procedure volgens die partijen wordt gevoerd door de gemeente en niet door het college van burgemeester en schepenen.

Deze kritiek mist feitelijke en juridische grondslag.

De verzoekende partij kent uiteraard de door de verwerende en tussenkomende partij geciteerde rechtspraak van uw Raad en is zich ervan bewust dat, indien het belang wordt gebaseerd op artikel 4.8.16, § 1, 2° VCRO, de procedure dient te worden gevoerd door het college van burgemeester en schepenen (als vergunningverlenend bestuursorgaan) en niet door de gemeente.

Punt is dat dit hier wel degelijk het geval is. Dit blijkt ontegensprekelijk uit de beslissing van het college van burgemeester en schepenen, waarin werd besloten onderhavig annulatieberoep in te stellen. In die beslissing wordt heel duidelijk vermeld dat wij werden aangesteld om “(...) namens ons college, beroep in te stellen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen tegen het besluit van de deputatie (...)” (stuk 10). Nergens in die beslissing van het college wordt vermeld namens de gemeente zou moeten worden opgetreden en/of dat de gemeente, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen, de procedure zou voeren. Het gaat om een beslissing van het college van burgemeester en schepenen, waarin zij beslist om in rechte treden als vergunningverlenend bestuursorgaan. Dit staat vast.

Dat in het verzoekschrift op 1 plaats wordt vermeld “de gemeente Merelbeke, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen” klopt (met name op de eerste bladzijde), maar doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling dat het college in eigen naam de procedure voert. Dit blijkt ook verder uit het verzoekschrift, waar duidelijk wordt gemaakt dat de procedure wordt gevoerd als vergunningverlenend bestuursorgaan (zie pag. 2 verzoekschrift onder punt II. Hoedanigheid en belang). Ook op pag. 6 wordt duidelijk vermeld dat het college van burgemeester en schepenen besloot om de procedure in te stellen (eigen accentuering):

‘(...) Aangezien de vergunningsbeslissing lijnrecht ingaat tegen haar visie omtrent de niet-conformiteit van de aanvraag met de goede plaatselijke ordening, besloot het college van burgemeester en schepenen onderhavig beroep in te stellen. (...)’

Slechts op 1 plaats (met name op de eerste bladzijde) werd inderdaad de gemeente vermeld, maar dit kan hoogstens worden beschouwd als een materiële verschrijving, nu de gemeente als dusdanig zelfs niet was gemandateerd door het college van burgemeester en schepenen.

Het gaat er derhalve niet om dat in de huidige wederantwoordnota aanvullingen of een “regularisatie” worden gedaan op/van het inleidend verzoekschrift. Uit het inleidend verzoekschrift met het erbij horend besluit van het college van burgemeester en schepenen om in rechte te treden (stuk 10) blijkt in alle redelijkheid duidelijk dat het college van burgemeester en schepenen de verzoekende partij is en niet de gemeente Merelbeke.

*Het verzoekschrift is derhalve ontvankelijk.
...”*

Beoordeling door de Raad

Het verzoekschrift is ingediend door de gemeente Merelbeke, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen.

De verzoekende partij zet in het verzoekschrift uiteen dat ze van rechtswege een belang heeft overeenkomstig artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 2° VCRO. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO bepaalt dat een beroep bij de Raad kan worden ingesteld door “*de bij het dossier betrokken vergunningverlenende bestuursorganen*”.

Niet de gemeente Merelbeke, maar het college van burgemeester en schepenen is het bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan.

Het in eerste aanleg nemen van een beslissing over een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in het kader van de reguliere administratieve procedure wordt immers uitdrukkelijk toevertrouwd aan het college van burgemeester en schepenen.

Het voorgaande belet niet dat de verzoekende partij op grond van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep kan indienen bij de Raad, waarbij dan is vereist dat de gemeente aangeeft welke hinder of nadelen zij rechtstreeks of onrechtstreeks kan ondervinden door de bestreden vergunningsbeslissing. In het verzoekschrift – en evenmin overigens in enig ander procedurestuk – geeft de verzoekende partij aan welke hinder of nadelen zij kan ondervinden.

De Raad kan geen acht slaan op het aanbrengen van een nieuwe verzoekende partij ter gelegenheid van de wederantwoordnota, met name *“het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merelbeke”*. Bij het beoordelen van de ontvankelijkheid van het beroep kan slechts rekening worden gehouden met de verzoekende partij die vermeld wordt in het oorspronkelijk verzoekschrift: *“gemeente Merelbeke, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen”*.

In deze wederantwoordnota verwijst de verzoekende partij naar het aanstellingsbesluit van het college van burgemeester en schepenen van 29 oktober 2010, waarbij *“meester Bert Roelandts, advocaat, (...) als raadsman (wordt) aangesteld om, namens ons college, beroep in te stellen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen”*. Dit doet evenwel geen afbreuk aan het feit dat het verzoekschrift werd ingediend door de gemeente Merelbeke.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer [REDACTED] en de heer [REDACTED] is ontvankelijk.
2. Het beroep is onontvankelijk.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 20 mei 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

Patrick VANDENDAEL, voorzitter van de achtste kamer,
met bijstand van

Ben VERSCHUEREN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Ben VERSCHUEREN

Patrick VANDENDAEL